

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

**DECIZIA nr.163/31.X.2013
privind soluționarea contestației
formulate de S.C. .X. S.A. .X.
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală
sub nr. .X./12.03.2013**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală a fost sesizată de Direcția generală .X. prin adresa nr. .X./08.03.2013, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. .X./12.03.2013 asupra contestației formulate de **S.C. .X. S.A. cu sediul social în mun. .X., str. .X. nr. .X., jud. .X., C.U.I. RO .X.**, nr. de înregistrare la Reg. Com. .X./ .X./ .X..

Societatea contestă **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./16.10.2009**, pentru suma totală de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente Taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data comunicării prin poștă a deciziei privind obligațiile fiscale accesorii, respectiv **10.11.2009**, așa cum rezultă din confirmarea de primire anexată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207, alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția Generală .X. la data de **17.11.2009**, conform ștampilei aplicate de Serviciul registratură al acestei direcții pe originalul contestației.

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se la poziția nr. x din anexa nr. 1 privind Lista Marilor

Contribuabili care vor fi administrați de către Direcția generală .X. începând cu data de 1 august 2009 la Ordinul ministrului finanțelor publice Nr. 2400 din 29 iulie 2009 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 753/2006 privind organizarea activității .X. și pentru reglementarea unor aspecte ale activității .X., Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor, este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. S.A. .X..**

I. Prin contestație S.C. .X. S.A. .X. arată că, pe fondul deciziei privind obligațiile fiscale accesorii supusă contestației organul fiscal reține în sarcina societății majorari de întârziere în sumă de .X. lei, aferente stingerii cu întârziere a T.V.A. suplimentară de plată în sumă de .X. lei, stabilită prin Decizia de impunere nr. .X./18.11.2008 întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./18.11.2008, accesoriile fiind calculate pentru intervalul 30.10.2008 - 22.07.2009.

Contestatară susține că prin **Decizia privind obligațiile fiscale accesorii nr. .X./16.10.2009**, organele fiscale din cadrul DG.X. au reținut în mod eronat în sarcina societății, ca situație de fapt, neachitarea taxei pe valoare adăugată în sumă de .X. lei, întrucât acestea au omis faptul că *“la data de 25.11.2008, societatea a depus cerere de compensare din suma negativă de T.V.A., conform decontului pe luna octombrie 2008, pentru suma de .X. lei, reprezentând obligații fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală conform act .X./18.11.2008, înregistrat sub nr. .X./25.11.2008.”*

În susținerea contestației societatea arată că potrivit art 116. alin 3 din O.G. nr. 92/2003, *“compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor convenite acestuia, după caz. Dispozițiile art. 115. din O.G. nr.92/2003 privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile în mod corespunzător.”*

De asemenea, societatea arată că în baza art. 122 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003:

„În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, majorările de întârziere se datorează până la data stingerii inclusiv, astfel:

- pentru compensările la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare;”

Față de temeiul legal invocat, contribuabilul precizează:

“Compensarea efectuată conform adresei nr .X./25.11.2008 a fost operată din suma negativă de T.V.A. din decontul de T.V.A. aferent lunii iunie 2009 și nu din

decontul lunii octombrie așa cum era specificat în cererea de compensare nr. .X./25.11.2008.”, fapt ce a fost observat de societate cu ocazia analizei balanței de verificare de la data de 30.06.2009, când s-a constatat că suma de .X. ron mai figura încă în evidențele contabile ale societății.

Referitor la legalitatea **Deciziei privind obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.10.2009**, care face obiectul contestației, contestatara pretinde că aceasta este nelegală întrucât nu este nici semnată și nici stampilată de către persoanele abilitate din cadrul Direcției Generale .X.”

Față de considerentele arătate în cuprinsul contestației, societatea concluzionează că Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X. în sumă de .X. lei este nefondată și nejustificată., solicitând admiterea contestației și în consecință anularea actului administrativ fiscal contestat.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./16.10.2009, organele fiscale din cadrul Direcției generale .X. au stabilit în sarcina contestatarii obligații fiscale accesorii în sumă totală de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Accesoriile în sumă totală de .X. lei au fost, stabilite în temeiul legal al prevederilor art. 88 lit. c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au fost calculate pentru perioada 31.10.2008-22.07.2009.

Documentul prin care s-a individualizat obligația fiscală principală de plată îl constituie Decizia de impunere nr. .X./18.11.2008, prin care s-au stabilit obligații suplimentare de plată la T.V.A. în sumă totală de .X. lei din care .X. lei debit principal și .X. lei majorări de întârziere.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările Direcției generale .X. din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, susținerile contestatoarei și prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organele de control, se rețin următoarele:

1. Aspecte procedurale

Referitor la criticile privind forma întocmirii Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. .X./16.10.2009, respectiv că aceasta

nu conține elementele privind numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal precum și amprenta ștampilei organului fiscal emitent, se reține că decizia de calcul accesorii contestată face parte din categoria actelor administrative emise prin intermediul mijloacelor informatice, în procesul de colectare a creanțelor fiscale, valabile fără semnătura și ștampila organului emitent, potrivit prevederilor art. 43 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră:

“(3) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.

(4) Prin ordin al ministrului economiei și finanțelor se stabilesc categoriile de acte administrative care se emit în condițiile alin.(3.) “ coroborate cu prevederile art. 1 alin. (1) din Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor Nr. 1364/2007 privind emiterea prin intermediul mijloacelor informatice a unor acte administrative, potrivit căroră:

ART.1 Următoarele acte administrative emise prin intermediul mijloacelor informatice, în procesul de colectare a creanțelor fiscale, sunt valabile fără semnătura și ștampila organului emitent, îndeplinind cerințele legale aplicabile actelor administrative:

1. Decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii...”

În consecință, excepția ridicată de contestatară nu poate fi reținută urmând a se proceda la soluționarea pe fond a contestației.

Referitor la suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente T.V.A., stabilită de DG.X. prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./16.10.2009, cauza supusă soluționării este legalitatea stabilirii de accesorii în condițiile în care baza de calcul a accesoriiilor a fost generată de operarea în evidența fiscală a unor note de compensare pe care societatea nu le-a contestat.

În fapt, prin Decizia de impunere nr. .X./18.11.2008, organele fiscale din cadrul D.G.A.M.C au stabilit în sarcina **S.C. .X. S.A. .X.** obligații fiscale suplimentare de plată la T.V.A. în sumă totală de .X. lei, din care debit principal în sumă de .X. lei și accesorii în sumă de .X. lei.

Prin adresa înregistrată la D.G.A.M.C sub nr. .X./25.11.2008, societatea a solicitat compensarea debitelor în sumă de .X. lei stabilite prin Decizia de impunere nr. .X./18.11.2008, din care .X. lei reprezintă debit și .X. lei accesorii, cu T.V.A. de rambursat aferent Decontului cu sumă negativă de T.V.A. cu opțiune de rambursare aferent lunii octombrie 2008.

În soluționarea rambursării de TVA aferentă lunii Octombrie 2008, organul fiscal a emis Nota de compensare nr. .X./16.02.2009 prin care s-au stins obligații fiscale ale contribuabilului în sumă totală de .X. lei – dar fără a fi incluse la stingere și debitele în sumă de .X. lei stabilite prin Decizia de impunere nr. .X./18.11.2008, solicitate la compensare,

Ulterior, debitele aferente Deciziei de impunere nr. .X./18.11.2008 au fost stinse de organul fiscal tot prin compensare, dar din TVA de rambursat aferentă lunii iunie 2009, prin Nota de compensare nr. .X. din data de 07.09.2009, stingerea debitelor fiind operată în evidența fiscală cu data de 22.07.2009, cu întârziere de 265 zile față de termenul de scadență, conform informațiilor înscrise în nota de compensare respectivă.

Urmare operării în evidența fiscală a datelor cuprinse în Nota de compensare nr. .X./07.09.2009, obligațiile fiscale în sumă de .X. lei stabilite prin Decizia de impunere nr. .X./18.11.2008, au rezultat ca nestinse în evidența fiscală în perioada 31.10.2008 -22.07.2009.

Pentru stingerea cu întârziere a debitului în sumă de .X. lei stabilit prin Decizia de impunere nr. .X./18.11.2008, prin Decizia privind obligațiile accesorii nr. .X./16.10.2009, contestată, organul fiscal a stabilit în sarcina debitorului accesorii în sumă de .X. lei, calculate de la data imediat următoare celei în care s-a oprit calculul din Decizia de impunere nr. .X./18.11.2008 și până la data stingerii debitului principal, inclusiv, respectiv de la data de 31.10.2008 și până la data de 22.07.2009.

În drept, în speță sunt aplicabile dispozițiile art.119 alin. (1) și art.120 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căora :

*“ART. 119 Dispoziții generale privind majorări de întârziere
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.*

(...)

ART. 120 Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

În consecință, accesoriile se calculează pentru sume datorate și neplătite la scadență la bugetul general consolidat.

Din actele existente la dosar se reține că accesoriile în sumă de .X. lei stabilite prin **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./16.10.2009**, au fost calculate asupra debitului nestins la scadență în sumă de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată de către inspecția fiscală prin Decizia de impunere nr. .X./18.11.2008.

Totodată, se reține că debitul în sumă de .X. lei a fost stins în evidența fiscală cu întârziere de 265 zile față de termenul de scadență, prin compensare cu TVA de rambursat aferentă lunii iunie 2009, în baza Notei de compensare nr. .X./07.09.2009.

Prin urmare, se reține că în mod legal, pentru nestingerea la scadență a debitului mai sus precizat, organele fiscale din cadrul Direcției generale .X. au stabilit în sarcina contribuabilului accesorii cu titlu de majorări de întârziere în sumă de .X. lei, **calculate** de la data imediat următoare celei la care s-a oprit calculul din Decizia de impunere nr. .X./18.11.2008, respectiv 31.10.2008 și până la data stingerii obligației fiscale inclusiv, respectiv 22.07 2009.

În acest context, criticile societății referitoare la modul cum a fost efectuată compensarea nu pot fi analizate în soluționarea prezentei cauze formulate împotriva deciziei de accesorii deoarece nota de compensare reprezintă alt act administrativ fiscal, pentru care legiuitorul a constituit o procedură distinctă de contestare față de procedura de contestare a titlului de creanță iar din documentele aflate la dosarul cauzei nu rezultă că societatea ar fi contestat notele de compensare în cauză.

Prin urmare, având în vedere că societatea nu a făcut dovada că a uzat de dreptul său de a contesta Notele de compensare nr. .X./16.02.2009 și nr. .X./07.09.2009, la organul fiscal competent și în termenul prevăzut de art.205 și art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, așa cum este înscris chiar pe formularul “Notă privind compensarea obligațiilor

fiscale”, organul investit cu soluționarea contestației împotriva Deciziei privind obligațiile accesorii nr. .X./16.10.2009 nu poate decât să ia act de modalitatea în care a fost soluționată cererea de compensare.

În consecință, având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul al accesoriilor, sub aspectul aplicării legislației incidente în speță și nu se aduc critici asupra cotelor aplicate, numărului de zile pentru care au fost calculate aceste accesorii, însumării produselor dintre baza de calcul, cota de accesorii aplicată și numărul de zile pentru care au fost calculate, în temeiul dispozițiilor art. 216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

“ (1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă. “,

coroborate cu prevederile pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

“contestația poate fi respinsă ca:

a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”,*

urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii obligațiilor fiscale nr. .X./16.10.2009, în sumă de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. .X. S.A. .X.** împotriva **Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./16.10.2009**, emisă de Direcția Generală .X., pentru suma totală de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente T.V.A.,

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul județului .X. sau la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,